

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 226.

V Ljubljani, v ponedeljek 4. oktobra 1886.

Letnik XIV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 2. oktobra.

Eksekutivni red.

Od 20 paragrafov, ki jih obsega novi eksekutivni red, bili so včeraj rešeni prvi trije. Edina prememba, ki je bila sprejeta, zadeva § 2, ki določuje, da se naslednje reči ne morejo eksekutivno prodati: 1. obleka, postelja, perilo, hišno in kuhinjsko orodje; 2. živež in kurilo, ki ga dolжник s svojo družino potrebuje za 14 dni; 3. molzna krava, ali pa namesto nje dve kozi ali tri ovce; 4. pri oficirjih, uradnikih, pisarjih, zdravnikih, duhovnih, učiteljih, odvetnikih, notarjih, zdravnikih in umetnikih itd. reči, ki jih potrebujejo za izvrševanje svojih služb, in spodobna obleka; 4. pri rokodelcih, delavcih, babicah reči, ki so jim potrebne za delo in za izvrševanje svojega posla; 6. pri ljudéh, katerih dohodki so vsi ali deloma izvzeti od eksekucije, toliko gotovega denarja, kolikoršni znesek je od eksekucije izvzet za čas do prihodnje plačilne dôle; 7. lekarnam potrebna orodja in blago; 8. molitvene in šolske knjige, ki jih potrebujejo dolžniki in njih rodovine. Po nasvetu poslancev Ničeta in Neunerja sprejela se je še 9. točka, da so od eksekucij izvzeta še pisma in listi, pa zakonski prstan dolžnikov.

Poslanec Kronawetter je želel, da naj bi se ne branili samo dolžniki, ampak tudi upniki, ter je priporočal hišnim gospodarjem, ki zgubé hišno najemščino, odpisati vsaj hišni davek, kolikor ga zadeva pri dolžniku zgubljeni znesek, pa ta predlog je ostal v manjšini.

Prva praska zaradi ogerske nagodbe.

Okoli treh popoldne bližala se je seja k koncu; pred sklepom je napravila levica malo škandalčka zaradi nove ogerske nagodbe. Poslanec Plener je namreč omenjal, da bi bilo zaradi ogerske nagodbe, o kateri se nič pravega ne vé, prav in primerno, ko bi načelnik skupnega odseka te dni sklical sejo in vlado povabil, da odseku razodene, kako stojé dotične obravnave z ogersko vladjo. Odsekov načelnik, knez Čartorijski, je

odgovoril, da tej želji iz sledečih vzrokov ne more vstreči: 1. se je odsek delil v tri pododseke in vsakteremu izročil nekaj predlogov z nalogo, da naj jih prej ko mogoče rešijo in skupnemu odseku predložé v pretres. Ti pododseki dozdej še niso mogli rešiti svoje naloge, ker je bilo proti koncu zadnjega zasedanja s carino dovolj opraviti. Kadar bodo pododseki izdelali svojo nalogo, prišel bo čas sklicati skupni odsek. 2. Načelnik ne vé, kaj bi postavil na dnevni red, ker po njegovem mnenju ne gré odseka sklicovati samo zaradi neke interpelacije, ki jo hočejo po naznanilu predgovornikovem staviti do vlade. Ako se komu potrebno zdi vlado zaradi nagodbe interpelirati, zamore to storiti ali v zbornici, ali pa v dotičnem pododseku. Konečno knez omenja, da gotovo vse stranke želé dotične predloge prej ko mogoče rešiti, zato je treba pododsekom pustiti čas, da svoje delo dovršijo.

Plener in tovariši s tem mirnim in stvarnim odgovorom niso bili zadovoljni in Plener je rekel, da tako osornega odgovora ni pričakoval. Ne bode toraj ostajalo družega, kakor vlado interpelirati v pododsekih. Tudi je večini očital, da ji za nagodbo menda ni dosti mar, ker dosedaj v tej zadevi še ni nič storila. Dobro mu je odgovoril Čartorijski, da njegov odgovor nikakor ni bil osoren, kakor se bode razvidelo iz stenografičnega zapisnika, in da manjšini ni očital, da hoče reč zavleči, pač pa je Plener to podtikal večini. S tem je bila prva praska med večino in manjšino zaradi ogerske nagodbe končana. Plener je hotel vlado spraviti v zadrego in jo prisiliti, da bi se po javni izjavi zapletla v kako zanjko, iz katere bi se potem ne mogla lahko rešiti.

Prihodnja seja bo v torek; na dnevnem redu bodo reči, ki so včeraj zaostale in pa dopolnilne volitve v nekatere odseke.

Gospodska zbornica

imela je danes prvo sejo, ki pa ni bila posebno zanimiva. Predsedoval je prvi podpredsednik knez Schönburg, ki se je spominjal med počitnicami umrlih udov, potem pa izprosil dovoljenja, da naj

predsedništvo cesarju za Njegov god sporoči zbornična vošila. Grof Taaffe je predstavil novega kupčijskega ministra markeza Bacquehema, potem se je prešlo na dnevni red in prvi predlog gledé prof. Pergenovega fidejkomisa izročil dotični komisiji v pretres. Razun te točke bile ste na dnevnem redu volitve komisije 9 udov za pretresanje zakona o zavarovanji delavcev proti nezgodam, in enega namestnika za državno-dolžno kontrolno komisijo. Gledé zadnje volitve predlagal je grof Falkenhayn, da naj se precej danes voli tudi prav ud omenjene komisije, ker je po danes došlem naznanilu dose-danji ud, grof Zedwitz, zaradi slabega vida izstopil iz te komisije. Ta predlog je bil od večine sprejet, na kar je vitez Schmerling naznanil, da se on in njegovi tovariši teh dveh volitev ne bodo vdeležili. Izvoljen je bil grof Huyn, za namestnika njegovega pa knez Čartorijski. Ne dolgo po dvajseti uri bila je seja sklenjena.

Angleške karte.

Dolgo časa John Bull ni hotel z barvo na dan, dolgo časa je trdovratno skrival karte balkanske politike pred svetom, konečno jih je pa vendar le vrgel na mizo: take-le so! Sobotni telegram nam je prinesel to sporočilo. Adutov posel prisodil je Avstriji, škiz ostane pa Bismark! Če bi se ta dva dobro sporazumela, ne potem bi bil John Bull tudi pripravljen pristopiti. Vsaj mislimo si, da ta njegova ponudba nima sleparske podlage, če tudi ji prave veljave ne moremo pripoznati, kajti naši in angleški interesi na Balkanu so tako različni, kakor noč pa dan. Avstrija je za prest razvoj ondašnjih držav in jim želi samostojnosti, Angleži se za to ne brigajo toliko, kakor za ohranjenje Turčije. K temu jih pa zopet le kramarska zavist priganja, da bi se Rusi ne polastili Carigrada. Za to se tudi vse njihove trditve v najnovjšem času tako glasé, kakor bi bili vsi njihovi koraki edino le na ohranitev evropskega miru obrnjeni, če tudi sami priznavajo, da taisti ni v njihovih temveč v Bismarkovih rokah.

LISTEK.

Modroslovje in vera.

(Dalje.)

Iz lažnjive šole ne prihaja učenec resnice; lahkomišelnost in nestanovitnost človeških misel ni napravila iz apostolov stebre resnice. Ako so očetje cerkvenega zbora v Lateranu naročili učiteljem modroslovja, da naj ne učé ničesa, kar bi bilo zoper vero, vendar zagovornikom prostomisljivosti ne bodo nikdar vstregli, dasiravno je zmota in zleg takih modroslovcev, ki ga napravijo, tako velik, da bi se človek zmirom nad tem solzil. Kolika je ničevost človeške modrosti, kaže se to ob tistih časih, kedar Bog ljudem v kazni njih hudobije resnico zakrije, kakor pravi sv. Avgustin, in da ljudje takrat k spoznanju pridejo le po svoji veliki edinščini (revnosti). Prva modrost in najbolj odlično modroslovje nam mora biti vera, in evangelij glavno pravilo našemu čuvstvu. Premišljeva je svet in njegovo veličastvo so spoznali modroslovci: Pitagora, Sokrat, Plato, Aristotelj, edinega Boga; kar pa je te velikane na

duhu podučevalo v najimenoitnejših resnicah, to isto je pa zapeljalo mnogo pritlikovcev v modroslovji, ker v vidnih stvarjenih rečéh niso spoznali nevidnega stvarnika, postali so tako nespametni in brezumni, ker godilo se jim je, kakor staremu Epikuru; učil se je namreč naravoslovja, da bi zadušil v njegovi duši strah, katerega mu je baje prizadevala vera.

Tako se godí vsem, kateri krivo zvrčajo vse na vero; naj bi taki dolžili raje svoje slabo življenje; nasproti tem so pa že prvi modroslovci v krščanstvu: Justin, Atenagora, Klemen iz Aleksandrije, Tertulijan navedli prve kristjane za priče resničnosti, ker njih čisto, sveto, brezmadežno življenje je najbolj pričalo, da je njih vera sveta. Njih nedolžno življenje je bila živa podoba svetosti evangelija, katero so povsod oznanovali. Že Savonarola je rekel: Ako naša vera ni prava, tako je kristjan nad vse smešna prikazen. On je potem modrijan in norec ob enem, moder po njegovem nravnem življenji, aboten v svojih naukih, njegova volja je na pravem potu, njegova pamet v zmoti; nedolžnost in poštenje ga priporočuje, njegova vera ga stavi v zasmeh. Potem je čudna zmes resnice in zmote, čistosti in

razkošnosti. A ne le kristjan, marveč Kristus sam je tak. Ako Kristus ni bil Bog, tako bi moral biti kljub njegovim svetosti najbolj hudoben človek, ker bi bil zapeljal s svojim naukom toliko ljudi. Ali se pa more taka svetost naslanjati na tako krivičnost? Ali more učiti najbolj ošaben človek največjo ponižnost?

Čudeži Gospodovi, tako uči Borgier, niso prav nič podobni čudežem zapeljivcev; Kristus je čudeže delal ne iz nečimurnosti ali iz samopridnosti, niti ljudem v zabavo ali v kazni nevarnim; Kristus je zahteval molitev, vero in zaupanje. Njegovi čudeži so bili v pomoč revnim in zapuščenim, da jih tolažijo, podučé in posveté. On ni govoril, kakor modroslovci, on je naravnost vero zapovedal, ker je bil pravi Bog. Že Laktancij je rekel: „ne bilo bi se spodobilo, da bi bil Bog, kedar je govoril ljudem, nauk še le dokazoval, kakor da bi bilo dovoljeno, dvomiti nad naukom. Marveč on je učil, kakor najvišji sodnik vseh stvari, kateremu se spodobi, govoriti resnico.“ Skrivnosti, katere je Zveličar zapovedoval verovati, so bile odmerjene v to, da pamet razvedré in srce ganejo. En sam Bog, v treh osebah, od katerih vsaka dela za naše zveličanje, Bog, ki se nam

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. oktobra.

Notranje dežele.

Pri vsej tej skrbi za ohranitev Turčije so pa vendar-le kolikor toliko že prepričani, da se jim ta pobožna želja ne bo izpolnila, če Bog ne pošlje drugačnega vremena nad Evropo, kjer so tako rekoč Turčiji dnevi že šteti! Rešiti se toraj tukaj nič ne dá, za to bi se pa radi prisilili Avstriji in Nemčiji, da, kedar in če bi prišlo do razdelitve Turčije, ne bi prazni ostali. Pri vsem tem jim pa še celó humorja ne manjka. Ves položaj primerja „Morning Post“ z jako dovtipnim sledečim roparskim obrazom: „Turčija je podobna našemu prijatelju, ki so ga roparji na cesti napadli. Mi ga imamo radi, ali pomagati mu ne moremo, zato je pa najbolje, če se sami tudi roparjem pridružimo in skušamo prijatelju če že družega ne vsaj klobuk in uro vzeti.“ To se pravi z drugimi besedami: Če bodeta Avstrija in Rus vsak od svoje strani po Turčiji padla, mi ne smemo rok križem držati, temveč moramo gledati, da si tudi kaj pridobimo te dedščine. Ker v Evropi ni nič za nas, treba bo po najbližnjem turškem posestvu seči in ta je v Afriki — Egipt. Pravico do te prisvojitve, pravijo, da jim daje Egipta najnovejša preteklost, ki je toliko angleškega blaga in angleških ljudi pogoltnila.

Ob onem oglašja se pa že zopet kramarska zavist, ki trdi, da če prav bi si res Egipt pridobili, bi to vendar še ne bila nobena prava odškodnina za škodo, ki bi njihovo trgovino zadela, ako bi šla Turčija res na drobno. Le pomislite, pravi John Bull, in čik iz ene strani na drugo pomakne, kaj vse bi iz današnje Rusije nastalo, če bi se ona polastila Bospora, kar bi ji dalo izključivo gospodarstvo na Črnem morji. To bi Vam bila takoj naj-silnejša moč na morji tako v vojnem, kakor tudi v trgovinskem oziru. Tega pa nikakor ne smemo pripustiti, če nečemo sami sebi noža na vrat navajljati.

Angleška je toraj pred vsem drugim še trdno prepričana, da mora Carigrad varovati, kakor punčico v lastnem očesu, če tudi ji to ne bo nikakor lahka naloga, kajti Avstrija ne kaže nobene odločnosti, sultan sam je pa v najnovejšem času zopet Rusom čez mero prijazen. Ob takih okoliščinah pač družega ne kaže, kakor mirno čakati, kako se bode stvar sama po sebi razvila. Nekaj že bo, kajti Turčija se je iz svoje prirojene ji malomarnosti zbudila in se prav skrbno oborožuje in to na dveh krajih h krati, ob iztočno-rumelijski in malo-azijski meji. V Drinopoljskem vilajetu ima na nogah že dva vojna kora, obsezajoča 84.000 mož, v Macedoniji eden vojni kor 54.000 brojev, v Solunu 37.000 mož; vsega skupaj 197.000 mož in 462 topov. To je silna moč v rokah pravega mojstra. Če ima Turčija še kaj Osman-paš, se bo pokazalo. Vse to je Turčija ondi nakopičila za slučaj, ko bi se ena ali druga evropskih velesil proti Carigradu ali pa proti Solunu pomikati jela.

Poslednjič vendar-le pomislimo, da ni varno o dedšini govoriti, dokler bolnik še živi. Koliko so imeli Rusi napora v vojski l. 1877, in še le v sredi zime so predrli v kraje onstran Balkana. — Preden bo Carigrad krščanski, bode še — tako se bojimo — mnogo krščanske krvi prelite. B.

ponuja v spravno žrtev in v jed; Bog, ki greha ne privoli, da krepost priporočuje, ki milost daje le tem, ki ga zanjo prosijo in se bojujejo zoper strasti, tak mora biti Bog resnice in njegov nauk mora vzobražiti svetnike, vsem pa prinesti mir in pravo srečo. Ako je pa Kristus ceno svoje krvi zastavil, vendar človeku ni vzel prostosti. Iz groba prišedši se ni Kristus prikazal neprijateljem, dosti je že storil za nje, da bi jih spreobrnil ni dalje silil v nje, da bi se spreobrnil; to mora priti iz proste volje. Zlobni bedaki se malokdaj spreobrnejo in dajo podučiti. Trinogi so res rekli, da je to vraža, kar je prišlo iz nebes. In Bog je delal taka čudeža, da bi svetu skazal milosti po krščanstvu. Nikdo vendar ne more reči, da se bolje živi, n. pr. na Kitajskem ali v Afriki med zamorci, kakor sploh v kaki zares krščanski državi. Ako imamo iskrico hvaležnosti, nam mora to zadostovati, da se vržemo pod noge Gospodove, da se mu zahvalimo za njegove nebeske nauke in mu obljubimo večno hvaležnost in zvestobo. On ostane solnce pravice, ognjišče ljubezni, vir vseh čednosti in kreposti. (Konec prih.)

S kakimi bedarijami da veliko-nemška gospoda v državnem zboru čas zapravlja, kaže nam interpelacija veliko-nemškega junaka grofa Boos-Waldecka, zakaj da je mejni železnični postaji Eisenstein mesto državnega grba, deželni česki grb vzdignan. Stvar je namreč taka: Eisensteinski kolodvor stoji prav na česko-bavarski meji in ima na eni strani grb bavarskega kraljestva, na drugi pa onega česke dežele. Le-ta je grofa Boosa tako v oči zbodel, da je moral v državnem zboru zaradi tega zrohneti, češ, da bi se na vsak način ondi spodobil cesarski orel, ne pa česki lev. Stvar je morda tako malostna, da bi se v državnem zboru zaradi nje dragi čas, ki je vsakemu po desetaku plačan na dan, ne tratil; zaradi českega grba Avstrija gotovo ni v nevarnosti, Avstrija je država iz držav; česki lev veliko pripomore k celokupnosti državi.

Jako žalosten je položaj zemljišnih posestnikov v Bukovini. Kakor znano, več ali manj kmetijstvo povsod propada, tako grozno, kakor v Bukovini pa nikjer. Nemci, osobito Prusi in židje so, ki bukovinske Poljake in Rumunce kos za kosom ob posestva spravljajo. Prav tako je tudi po mestih. Kristijanov in Slovanov posestnikov je vedno manj, židov in Nemcev pa čedalje več. Posestvo za posestvom prehaja v židovske roke, boben poje dan za dnevom, teden za tednom. Kar je še posestva v krščanskih rokah, je pa tako zadolženo, da uboga kmetka družina noč in dan le za žida dela. V Črnovicah jeli so se Prusi prav zdatno množiti in imajo že več časa glavno besedo; prav vro jim pa sekundirajo iz vseh dežel tjakaj pritepeni židje. Ako namreč židu v Galiciji, Rumuniji ali pa na Ruskem tal zmanjka, umakne se v Bukovino, kjer je takoj presrečno sprejet in se ob enem že na gorko vsede. Da taka družina, obstoječa iz Prusov in židov Poljakom, Rumuncem, kakor tudi Avstriji sami ni na korist, marveč na kvar, so spreviedeli tudi ondi živeči Poljaki prav do dobrega ter so se jeli družiti v narodne skupine, v društva, ki svojo podporo tudi iz Galicije dobivajo. Potrebna so taka društva v Bukovini krvavo. Prusi namreč vganjajo veliko-nemško politiko, židje so pa njihovi zvesti zavezniki, ker se ondi še največ dobička nadjajo. Vseč pa taka društva Prusom in židom prav nič niso in so že zagnali glas, da se Poljaki prizadevajo Bukovino poslovaniti. Posebno Tomazczuku se bukovinska slovanska društva silno nevarna zdé in je svoje verne nedavno že opozoril, da naj bodo opreznj, da jih ne požoré Poljaki. Mož naj le mirno spi. Če bo na to čakal, kedaj ga bodo Poljaki pogoltnili, bo še silno dolgo živel. Nemško vseučilišče v Črnovicah je na posebno korist zgoraj navedenim tujcem.

Ogerskim državnikom poleg družih teženj tudi ni vseč pojasnilo, ki ga je dal Tisza v državnem zboru v Budapeštu gledé naše zveze z Nemci. Odgovor je nejasen in nezadosten na vse strani, kar pa ni čuda, kajti to je jako kočljiva in silno sitna točka v dotičnem odgovoru, kar se ji že iz tega vidi, s kako bojazljivostjo da je koncipirana. Kalnoky in Tisza sta si tiste besede pismoč jih izvestno po trikrat prevdarila, preden sta jih na papir postavila. Videti jim je strah, da bi ne bilo kaj preveč rečenega, čemur bi v Berlinu ugovarjali. Ves dotični odgovor je podoben posodi čuda krhki, ktero človek ne ve, krko bi jo prejel, da bi je ne poškodoval ali celó razstrupil. Avstro-nemška zveza izvestno ne bo več tako dolgo trajala, kakor že, razun če pridejo čisto druge razmere. Kakor sedaj prav hudo kaže, bi Avstrija vtegnila prva priti v položaj, da bi od Nemčije zahtevala praktične dokaze te zveze; a mi bi nikakor ne želeli, da bi postali za izkušnjo bogateji.

Vnanje države.

Glasi iz Angleškega gledé svetovnega miru v najnovejšem času niso kaj veseli. Kaj da je „Morning Post“ pisala, prinesel je že v soboto telegram. Se bolj bojevit je pa dopis, ki ga ima „Kreuz Ztg.“ iz Londona. Dotični dopisnik kar naravnost pové, da v Londonu popolnoma znajo ceniti težavno pozicijo kneza Bismarka, ki mora po eno oko vedno na Francoze obrnjeno imeti. Bismark bi morda drugače postopal, če bi se smel na Angleže zanašati. No, če mu družega ne manjka, naj se le! Mi, Angleži, ga ne bomo pustili na cedilu, kajti Angleška bo odločno vedno za ohranjenje miru in se bo, če ne bo drugače, celó z orožjem v roci zanj pognala. Med tem, ko se bo mir ohranil, bo Angleška podpirala federativno politiko na Balkanu, ter bi se v zvezi z Avstrijo, Italijo in Turčijo takoj v Rusa zakadila, kakor hitro bi se lahko zanesla, da bi Nemci in Francozi mirni ostali. — To je že tako pisano, kakor da bi se jutri na Balkanu že najhujši boj pričel, česar se nam pa vendar še ni bati. Mi smo že rekli, in še pravimo, da ta zmes državnih zvez, kakor angleškemu dopisniku po glavi roji, ni za Avstrijo. Avstrija se zaradi Bolgarije ne sme z Rusi zbiti, ker bi konečno račun le sama plačevati morala. Ne Angleži in ne Lahi ne zdé se nam zadosti moški, da bi bili vredni naše politične zveze proti Rusiji. „Sila kola lomi“; sila pa

tudi države edini; zoper Napoleona I. se je zednila vsa Evropa, kar še poprej nikdar ni bilo slišati, da bi bili vsi šli na enega; v Krimeški vojski je šla tudi vsa zapadna Evropa nad Ruso, strah je zednil Angleže, Francoze in Laha. — Nevarnost, kakor rečeno, še ni tako blizu, zato je tudi še prazgodaj kombinacije delati zaradi prihodnjih zvez; da pa Rusi ne vidijo radi, da bi kdo drugi več imel govoriti, kakor oni, je pač verjetno in se razume samo ob sebi; ako je ruski diplomaciji res kaj na miru, bodo se že ognili bolgarskega napotja, drugače je pa, ako je to le pretveza za vojsko.

Izvirni dopisi.

Iz Šmartna pri Litiji, 27. sept. (Spomini na sv. birmo.)

Raduj se fara Šmartinska,
Došla ti sreča je velika;
Radostni dan je za te ta,
Ko prišli mili so vladika!

Tako in še dalje so v nedeljo 19. sept. pri lepi večerni svečanosti, milostljivemu knezoškofu na čast priredjeni, vrli Šmartinski pevci v krasnih besedah opevali veliko srečo, ktera je isti dan Šmartinski fari došla, da smo imeli prvikrat v svoji sredi visokega gosta, preljubljenega, milostnega, višjega pastirja Jakoba. Pač res radostni dan je bil za celo Šmartinsko faro 20. september, — vreden, da se z zlatimi črkami zapiše v zgodovino fare, vreden pa tudi, da o njem kaj več izvedó i drugod po slovenskih pokrajinah. Kajti veliko lepih, ginljivih sporočil prinesel nam je v teku tega leta „Slovenec“, kako so navdušeno povsod sprejemali milostnega knezoškofa na prevzvišenem birmovanskem potovanji. Zato se mi zdi, da bi ne bilo prav, ko bi tudi svečanosti Šmartinske, da si je v „Slovencu“ že ob kratkem bila omenjena, natančneje ne popisal. Sicer je že nekoliko pozno, a bolje pozno, ko nikdar in vem, da bo čč. čitatelje še vedno zanimalo slišati, kako se je vršila naša svečanost, o kateri smemo po vsi pravici reči, da je bila prav vreden sklep, zala krona slavnostnega letošnjega popotovanja Prevzišnega med vdanimi njegovimi ovčicami. Je pa tudi ta svečanost zopet nov dokaz, živa priča, da je slovensko ljudstvo še dobro verno ljudstvo, ki globoko spoštuje, čisla in ljubi svojega Višjega Pastirja.

Komaj je počil glas, da so milostljivi gospod knezoškof blagovoljno obljubili, osebno priti posvetit prelep nov kamenit oltar sv. Antona Padovanskega v Štango, že se je zbudila i v naši Šmartinski fari želja, ko bi pač tudi mi tako srečni bili, da bi Prevzvišeni, ko se že memo peljejo, tudi k nam prišli, kjer jih staro in mlado v svoji sredi videti želi, posebno pa že toliko število otročičev težko pričakuje, željnih po njihovih rokah prejeti potrjenje v veri v zakramentu sv. birmo. Za blagor svojih ovčic skrbni in vneti visokočastiti gospod Jakob Rus so bili precej pripravljeni, sami podati se k prevzvišenemu gospodu knezoškofu, katerim so to željo ljudstva radodeli. Kdo popiše veselje, ki je kakor živa iskrica prešinila vso faro, ko smo zvedeli, da premilostljivi so v svoji ljubeznjivosti in veliki dobroti priti obljubili.

Pazno smo zdaj sledili, kako pridno so se gibal kamnoseki, da bi altar sv. Antona prej ko prej bil dovršen. Nad 50 voz težko obloženih z lepo obdelanimi altarnimi kamni smo videli voziti z Litijskega kolodvora po Zaverstniški dolini v Štango. Urno je šlo v Štangi delo od rok in kmalo gre od ust do ust veselo poročilo: 18. septembra popoldne s poštnim vlakom pridejo knezoškof v Litijo in gredó potem v Štango, kjer bo 19. septembra posvečevanje altarja in sv. birma in popoldne doidejo v Šmartino, kjer bo drugi dan, t. j. 20. sept. sv. birma in kanonična vizitacija.

In zdaj — kakor se pripravlja in ozaljša nevesta, ki gre svojemu ženinu nasproti, tako ozaljšalo se je tudi Šmartino, tako okinčala Litija. Vsak je storil po svojih močeh, da se Šmartinska fara spodobno pripravi, sprejeti z vso slovesnostjo visokega gosta in mu pokazati, da je ljudstvo zvesto vdano sv. veri in svojim duhovnim pastirjem. Naj prej je bila pobeljena farna cerkev znotraj in zunaj, — vsa osnažena in ozaljšana, kolikor moč pri njeni starinski podobi. Pomladila se je, da bi bil mislil, da na mestu prejšnje stare cerkve gledaš že novo, ki se bo, kakor so se zdaj razgovori pričeli, v kakih letih zidala. Potem osnažil in z lepim peskom posul se je ves prostor krog cerkve. Kolikor bližje je prihajal napovedani dan, tolikor več novih priprav si v gledal.

Delali so se napisi, pri katerih posebno g. učitelj Ivan Bartelj zasluži vso pohvalo, dekleta so pridno znašale cvetice ter pletle so vence. Na mnogih krajih so se napravljali prelepi slavaloki, fantje postavljali so maje, katerih je bilo, da ne omenim velikega števila malih majičkov pri cerkvi, pri hišah in sem ter tje ob cesti, 16 velikih, nekteri med njimi pravi orjaki, posebno eden pri cerkvi, ki je bil 40 metrov visok. Na majih so ponosno plapolale slovenske, cerkvene in cesarske zastave. Slednjič so tudi posamezne hiše dobile svoj kinč in prišel je dolgo zaželjeni 18. september.

Ko ta dan v zvoniku odbije tri popoldne, odpravimo se prevzvišenemu vladiki naproti. Pripeljemo se do Litije in tukaj — kak prizor! — kar očaralo nas je, kako slovesno praznično se je prijazna Litija oblekla. Pri cerkvi sta se ponosno dvigala v zrak vsak na eni strani ceste dva silno lepa maja, ktera je družil krasen venec čez cesto. Z nad vsake hiše vihrale so zastave, z nekterih še po več, vse je bilo raznovrstno krasno ozaljšano in neizrečeno lepo bilo je pogledati, od g. Svetčeve hiše po trgu navzgor proti Šegaču. Nad vse lep pa je bil slavalok, napravljen na koncu Savskega mostu pri vходу v Litijo. Šemkaj je prišla v spremstvu učiteljstva s šolsko zastavo na čelu mladina Litijske šole, več deklic belo oblečenih, in je tu pri slavaloku čakala Prevzvišenega.

Drugi pa gremo na kolodvor milega knezoškofa sprejemati. Zbrala se je tukaj prav častita družba, ne le duhovščine domače in sosednje, ampak razun tega tudi prav veliko svetnih gospodov od okrajnega glavarstva, med njimi gg. glavar Gril in komisar Rihar, in od okrajne sodnije, med njimi g. okr. sodnik Nabernik. Navzoč je bil dalje g. notar in deželni poslanec Luka Svetec, okrajni zdravnik g. dr. Pavlič in še veliko druge odlične gospode, zlasti pa velika množica ljudstva.

Ko udari ura četrta, nam kmalo naznani strel topičev in veselo potrkanje vbranih Litijskih zvonov, da poštni vlak že sopiha. Ko obstane, so vseh oči obrnjene proti vozu, kjer so se knezoškof prikazali in vsi jim gremo spoštljivo naproti. Gosp. dekan Rus in okrajni glavar g. Gril sta zdaj v lepih ogovorih razodela Prevzvišenemu veselje, ki nas je vse navdajalo nad dohodom Premilostnega in gosp. dekan so jim prav iz srea zaklicali: „Dobro došli v dekanovini Šmartinski!“ Potem so Premilostljivemu gosp. dekan predstavili nekatere od duhovskih, gosp. glavar pa nekatere od svetnih gospodov. Vsi smo bili očarani nad prijaznostjo in ljubeznjivostjo milega višjega pastirja in ljudstvo je ginjeno poklekovalo, da je prejel škofovski blagoslov.

Milostni so potem sedli v kočijo, ki je bila zanje pri kolodvoru pripravljena, tudi še nekaj drugih gospodov je posedlo na vozove, drugi pa smo urnih korakov jih spremljali peš čez most proti slavaloku. Lep, prav primeren napis na njem: „Pozdravljamo Te!“ je bil res izraz čutstva nas vseh v tem trenutku. Tu pri slavaloku pozdravi knezoškofa, ki so med tem z voza stopili, Litijski občinski zastop in učiteljstvo Litijsko, potem pa stopi pred Njih deklica Marija Koblar, jih pozdravi v imenu tu zbrane Litijske šolske mladine in jim pokloni v znamenje otročje udanosti lep šopek cvetlic.

Med pritrkavanjem zvonov in pokanjem možnarjev spremili smo milostljivega potem v cerkev sv. Nikolaja, ki se je mahoma kar napolnila vernega ljudstva. Sprejel je pri vratih Prevzvišenega v roketu in z espergilom domači gospod Jernej Zupančič. Vrli Litijski pevski zbor se je oglašil in po odpetih primernih pesmih dal je imenovani gospod blagoslov z Najsvetejšim. Po opravljeni pobožnosti v cerkvi vsedejo se premilostni zopet v kočijo s preč. gospodom dekanom, ter se odpeljejo skoz Litijo proti Šmartinu. Na ustji pri kovaču Jančetu bil je čez cesto napravljen lep slavalok z napisom na eni strani: „Slava višjemu pastirju!“ na drugi strani: „Knezu in Vladiki!“ Več gospodov je spremilo prevzvišenega celó gor v Štango, med njimi tudi gosp. okrajni glavar, da je bilo kaj lepo viditi, ko je vrsta vozov dirjala memo Šmartina po beli cesti v Zavrstniški dolini. Vstric Germaške graščine bil je čez cesto zopet slavalok, postavljen od gospoda barona Apfaltrer-na, z napisom: „Grünhof seinem Kirchenfürsten.“ in dalje pri knapariji zopet drug prav lep slavalok z napisom na eni strani: „Dobro došli, premili Višji Pastir!“ na drugi strani: „Živeli milostljivi knezoškof!“ Šmartinski zvonovi so veselo pritrkavali, vmes pa se je mogočno razlegal grom topičev ne le v Šmartinem, ampak tudi v Zavrstniku.

Iz Proseka, 2. oktobra. Trgatev ali bendima se je tukaj že pričela. Letos hvala Bogu bode še precej vina in ker se vrši trgatev pri najlepšem vremenu, nadejati se je take izvrstne kapljice, kakoršne ni bilo že mnogo let. Zatoraj pa se vabijo kranjski krčmarji in drugi kupci naj se potrudijo do Proseka in Kontovela, ker tu dobili bodo takega in toliko sladkega vinca, kakor ga ni bilo od leta 1875.

Vino bo že dobiti koncem prihodnjega tedna. Dobro bi bilo, naj bi se gg. kupci sami semkaj potrudili, da si bodo lahko sami izbrali. Tudi se svetuje, naj bi koj od začetka prišli, pozneje zná cena Prosekarju poskočiti — posebno ko bodo začeli Tržaški krčmarji, katerim ni dovoljeno v prvi polovici meseca oktobra novo vino prodajati, po njem popraševati. Toraj kranjski krčmarji in kupčevalci sode na voz in hajd do Proseka, tu bode letos obila in dobra kupčija.

Kolera je hvala Bogu tudi ponehala — že 12 dni ni bilo ne v Proseku, ne na Kontovelu nobenega slučaja. Upamo, da nas je za letos popolnoma zapustila.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

c) Drugi dopisi:

1. Na prošnjo trgovinske in obrtne zbornice v Liberci vršile so se pogodbe o krošnjarijih v Kranjski ter se jej o tem poročalo.

2. Dopis trgovinskega ravnateljstva c. kr. priv. južnoželezniške družbe na prošnjo zaradi znižanja tarife za blago. Dopis slóve:

„Čast imamo uljudno naznaniti, da se je slavni kranjski deželni odbor z vlogo št. 7682 z dne 18. novembra 1885 obrnil do vis. c. kr. trgovinskega ministerstva, ktera vloga obseza iste želje, ktere je izrazila slavna trgovinska in obrtna zbornica v dopisu z dne 2. novembra 1884. Mi smo toraj po temeljitem prevdarku vis. c. kr. trgovinskemu ministerstvu poročali, ter toraj slavni deželni odbor od tega visokega ministerstva v kratkem dobi rešitev v tej zadevi.“

3. Vabilo na naročbo na adresno knjigo o eksportu za avstro-ogersko cesarstvo. Ta knjiga, ktero je zbornica že večkrat priporočala, izide po znižani ceni pod pokroviteljstvom c. kr. avstrijskega in kr. ogerskega trgovinskega ministerstva.

4. Dopis trgovinskega ravnateljstva c. kr. priv. južnoželezniške družbe. Dopis slóve:

„Odgovarjajoči na vaš dopis št. 527 z dne 16. marca t. l. imamo čast uljudno naznaniti, da smo sicer za poskušnjo za stavben in rezan les ter les za orodje od Postojine v Trst in na Reko dovolili izredno vozarino, vendar obžalujemo, da tega v drugih relacijah storiti ne moremo. Skušamo pa z rezerviranim svojim postopanjem odvrniti ono škodo, ktero bi mogla produkcija Vašega zborničnega okraja v Trstu vsled gališke konkurence trpeti in ktero smatramo razni interesentje kot zelo pretečo.“

5. Dopisi c. kr. deželne sodnije v Ljubljani:

a) vpisale so se firme: Schwarz, Zublin & Comp. v Litiji, Franc Crobath v Kranji, M. Pantar v Ljubljani, F. Polak v Kranji, E. Klemenčič v Idriji;

b) izbrisale so se firme: Prva občna zavarovalna banka „Slovenija“ v Ljubljani v likvidaciji, potem Lavrič & Comp. na Rakeku;

c) vpisale so se spremembe pri: „Hranilno in posojilno društvo v Ljubljani“, „Obrtno pomočno društvo v Ljubljani“ in „Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice“, dalje pri firmah: L. Mikusch v Ljubljani, „Kranjska stavbena družba v Ljubljani“, Terpinz in Zeschko v Ljubljani, Schwarz, Zublin et Comp. v Litiji, Moises in Neuwirth v Ljubljani;

d) odprl se je konkurz o premoženji Andreja Dolinarja.

6. Dopisi c. kr. okrajnega glavarstva v Logateci z naznanilom, da so se sestavile in konstituirale obrtne zadruge za sodnijske okraje Idrija, Lož in Logatec.

d) Zbornica je rešila:

1. Poslala je prošnjo do poslanske zbornice, naj bi se uvozna carina za surovo železo in feromangan povišala in sicer pri t. št. 257: surovo železo, zrealno železo do 25% mangana in jeklo, staro, zlomljeno in v odpadkih za topljenje in varjenje pri 100 klg. na 1 gld., feromangan z več

kot 25% manganove vsebine pri 100 kilogr. na 2 gld.

V prošnji se navaja in obširno utemeljuje, kako plavži v Avstriji vedno bolj pešajo in propadajo. Kot glavni vzrok, poleg mnogih drugih omenjenih, se navaja to, da morajo naši plavži drago plačevati kurivo; pri topljenji rudnin posluževati se morajo oglja ali izžvepljenca (topilnega koaksa). Oglje pa je silno drago, ker se pri zdanjih dobrih občilih les porabi za druge namene, tako da plavži ne morejo tekrovati z inozemstvom. Inozemski plavži rabijo pri topljenji koaks, kterege dobivajo po nizki ceni, v tem ko ga plavži v Avstriji morajo plačevati po več nego štirikrat toliko ceni, ker ga ni zadostno doma in se mora uvažati. Jasno je toraj, da v tej stroki avstrijska industrija ne more tekrovati z inozemsko in da je prošnja za povišanje uvozne carine na surovo železo in feromangan popolnoma opravičena.

2. Prošnja občin Kresnice, Hotič in Velika Vas na c. kr. trgovinsko ministerstvo, naj se ustanovi pošta v Kresnicah, se je priporočilno predložila na višje mesto.

3. Oবাদba nekega obrtnika, da drug obrtnik nima pravice do obrta, se je pristojnemu oblastvu odstopila.

4. Na vprašanje c. kr. ravnateljstva kaznilnice v Ljubljani, je-li se v mestu Ljubljani izdelujejo slamnate češulje za steklenice, odgovorila je zanikalno.

5. Črnoviški trgovinski zbornici se je na prošnjo poslal izkaz o trgovskih obrtih koncem leta 1880.

6. Zbornica je oskrbela in izdala na slovenski jezik preložena nova pravila za zadruge ter doposlala v več izvodih c. kr. deželni vladí, mestnemu magistratu in c. kr. okrajnim glavarstvom; c. kr. deželna vlada izrekla je zbornici za to zahvalo.

7. Na vprašanje vis. c. kr. trgovinskega ministerstva, če bi se mogla v Kranjski dobiti večja množina bauxita, je zbornica dotične posestnike bauxita opozorila, naj ga dopošljejo nekaj za poskušnjo, kateri se je poslal vis. c. kr. trgovinskemu ministerstvu.

8. Poročilo na c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu zaradi prodajanja pismovnih znamk v trafiki v Špitalski ulici.

9. C. kr. ravnateljstvu kaznilnice v Ljubljani se je naznanilo, da se tukajšnji obrtniki ne pečajo z izdelovanjem čebelarkega orodja.

10. Poročilo c. kr. deželni vladí o zborničnih doneskih za obrtne nadaljevalne šole za leto 1886.

11. Razglasili so se: ukazi, razpisi udobavanja oblačil in oprave, živil, lesa itd. in druga poročila; izdale so se: kopije znamk in potrdila o izvoru; dalje se je mnogim pobotnicam napisalo potrdilo o ceni blaga; naslovi in firme, kakor tudi pojasnila različne vsebine naznanjala so se oblastvom, uradom, zasebnikom in trgovinskim zbornicam; konečno se je izreklo mnenje o 22 prošnjah za spregled dokaza sposobnosti.

(Dalje prih.)

Domače novice.

(Premili knezoškof dr. Misija) peljal se je danes v Celovec k pogrebu Krškega knezoškofa dr. Petra Funderja.

(Cerkveno slovesnost) za presvitlega cesarja opravljal je danes prečast. stolni dekan dr. Pauker pl. Glanfeld z veliko asistenco. Vdeležili so se jo vsi državni načelniki uradov in častniki, oboji v paradi.

(Občni zbor „Narodne šole“, društva v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu), bode dné 6. oktobra 1886 ob 6. uri popoldne v mestni dvorani s sledem vzporedom: 1. Odgovor prvomestnikov. — 2. Poročilo o odborovem delovanji v XIV. društvenem letu. — 3. Pokladanje društvenega računa in imenovanje pregledovalcev računov. — 4. Volitev 9. odbornikov. (Funkcijonarje voli odbor sam.) — 5. Nasveti. — P. n. gg. društvenike, učitelje in učiteljice, podpornike in dobrotnike „Narodne šole“, katerim se ni moglo poslati posebno vabilo k zborovanju, naj blagosolijo mnogobrojno vdeležiti se. Vstop je vsakemu šolskemu prijatelju prost. Odbor.

(Zborovanje). V četrtek dné 7. oktobra t. l. ob 9. uri dopoldne zboruje tudi v mestni dvorani:

„Vdovsko učiteljsko društvo“, in „Slovensko učiteljsko društvo“ z naslednjim dnevnim redom: 1. ogovor predsednikov; 2. volitev 9. udov v odbor, iz med katerih jih mora vsaj 5 v Ljubljani v okolici stanovati; 3. tajnikovo in blagajnikovo poročilo; 4. volitev treh pregledovalcev društvenih letnih računov; 5. kako bi se ustanovilo društvo, ki bi izdajalo knjige za šolsko mladino; 6. posamezni nasveti, kateri naj so pa vsaj dva dni pred zborom naznanijo odboru.

(Premembe pri učiteljsvu na Kranjskem). G. Rudolf Piš, potrj. pripravnik v Ljubljani, pride zač. k sv. Vidu nad Cerknico.

(Rajčeve slike) jako elegantne fotografije dobivajo se v „Katoliški Bukvarni“ po znižani ceni. Kabinetna oblika velja 60 kr., vizitna pa 30 kr.

(Kranjski Veterani) pristopijo in corpore k domobranu.

(Imenovanja.) Kakor včerajšnja „Wiener Ztg.“ naznanja, postala sta Jožef Hauffen, dozda adjunkt v Kamniku, in dr. Gross, adjunkt v Ptuj, sodnijska adjunkta pri deželni sodnji v Ljubljani, V. Gandini, adjunkt v Žužemberku, pa sodnijski adjunkt v Novem mestu. — Prestavljeni so adjunkti: Ernst Ferk iz Idrije v Vipavo z začasnem službovanjem v Krškem, Jožef Starič iz Nirske Bistrice v Litijo in Jožef Potrato iz Metlike v Kamnik. — Za adjunkte so imenovani avskultantje: Viktor Verderber in dr. Janez Kuder v Ilirski Bistrici, Filip Kermek v okrožje Graške nadsodnije, R. Doležalek v Metliki, dr. Edvard Volčič v Žužemberku, in Janez Cizej v Idriji.

(Tričetrtletni sklep računov „Kmetске posojilnice Ljubljanske okolice“) registrovane zadrage z neomejenim poroštvo v Ljubljani izkaže: dohodkov 91167 gld. 31 kr., izdavkov 83083 gld. 46 kr., gotovine v blagajni in naložene pri drugih denarnih zavodih 8083 gld. 85 kr. Dana posojila 61960 gld., vrnena posojila 52930 gld.; stanje posojil koncem meseca sept. 58627 gld. 29 kr. Vložene hranilne uloge 33141 gld. 62 kr., izplačane hranilne uloge 19708 gld. 25 kr.; stanje hranilnih ulog koncem meseca septembra 51841 gld. 62 kr.

(Razstava goveje živine) pričela se je danes v Kranji. Predsednik tukajšnje c. kr. kmetijske družbe, deželni glavar grof Thurn, odpeljal se je tje, da si jo ogleda.

(V Šegovi vasi) Loško-Potoške fare je zbolela in 30. umrla za kolero mlada mati, ktere dvoje otrok je 26. in 27. sept. tudi umrlo za kolero. Toraj v treh dneh v eni hiši 3 mrlči. Od petih v Šegovi vasi obolelih umrli so 4. Danes je že četrti dan, da nimamo nobenega novega pojava kolere, pa tudi v nobeni vasi koleroznega bolnika več. Za trdno se nadjamo, da se je z zadnjim dnem septembra kolera poslovila od nas. Od 53 obolelih umrlo jih je za kolero 32.

(Kolera na Igu.) V vasi Studenec (Ig) zbolel je v soboto prisiljenec Ljubljanske posilne delavnice za kolero. Naložili so ga takoj na voz in v Ljubljano prepeljali. Umrli je že med potoma. Prijelo ga je tako hudo, da je bil v nekaj urah živ in mrtev.

(Zavedni narodnjak) in prvoboritelj slovenstva v Trstu, ekspeditor južne železnice, g. Ivan Resman, premeščen je v Alo na Tirole, kamor je minoli terek odšel. Gosp. Resman si izvestno ni želel na Tirole, posebno pa že v Alo ne, temveč je to čin ljubeznjivosti južne železnice, ktera zavedne narodne slovenske uradnike tako rada na ptuje pošilja, nas pa z ljudmi zaklada, ki niso našega jezika zmožni.

(Državni uradniki) v Trstu prosili so, da bi se jim bila za čas kolere plača povišala, kakor je to naredila Tržaška kreditna banka pri svojih uradnikih, katerim je za 10% plačo povišala.

Razne reči.

— Isti svati in — pogrebci. V občini Fertő-Szt.-Miklos poleg Šoprona je zbolel posestnik Jožef Schiller. Videl je, da se mu smrt bliža; zahteval je, da se njegova hči poroči z zdravnikom, dr. Holcerjem, ki je bil obče priljubljen. V pričo njega je bila poroka. Kmalu potem je Schiller umrl. Svatje so šli drugi dan za pogrebom.

— Kje se najde največ razvalin starih mest? „Rassegna“ objavlja poročilo iz Tripolisa o razvalinah v Cireneji v Severni Afriki. Rimska po-

ročila pravijo, da je to mesto obsegalo 50 km. in obdajalo ga je nad sto cvetočih mest in vasi; to se nam nekako neverjetno vidi, a razvaline nam to skoro potrdijo. Kdor stopi na Cirenejske razvaline, ne more se dosti načuditi. Kdo more naštetati na tisoče zvrnjenih stebrov, poškodovanih podob, kdo obloke, kdo tisoč drugih reči, ktere tam nahaja? Nepregledna planjava je posuta z razvalinami starih stavb. Leta 1861 je šla ekspedicija tje, vodila sta jo Smite in Porher. Prinesla sta krasni umotvor v London. Petnajst kilometrov od Cirene so razvaline mesta Apolonije, kjer je imela stara Cirena pristanišče; zdaj se oni kraj imenuje Marsa-Susa. Neki del Apolonije zdaj morje oplakuje, a določno se pozna gledišče; dalje še cela vrsta stolpov v zidu. Mnogo, večidel zasutih kanalov je ondi, velikanski stebri so v razvalinah na tleh. Zidovi palač in tempeljnov nam pripovedujejo o krasoti, ki je že davno minula. Tako se lahko prehodi vsa visoka planota sedanje ladije, a ne pride se iz razvalin.

Telegrami.

Velike Lašice, 4. okt. Somenj na Zdenski Rebri dne 6. oktobra dovoljen.

Sofija, 3. okt. Sinoči podala se je deputacija iz več ministrov obstoječa h Kaulbarsu in mu je rekla, da se je misli — princa Aleksandra zopet voliti — popolnoma odpovedala. Votitev pa ne morejo nič več odlasati. Kaulbars je rekel, da bolgarska vlada proti carovi volji ravna in proti točkam, ki jih je Rusija določila.

Sofija, 3. okt. Kaulbars je objavil vladi, da mu vsebina včeraj izročene depeše ni zadosti jasna in si želi danes difinitivnega odgovora gledé volitev in pa častniki se morajo takoj iz ječe spustiti. Ministerski svet določil je po daljši debati vsebino note, Kaulbarsu namenjene, v ktere izrekajo da so pripravljeni Rusijine nasvete poslušati, kolikor se bodo tisti strinjali z deželnimi postavami.

Madrid, 3. okt. Vojna sodnija obsodila je generala Villacampo, lajtenanta Serrano in pet podčastnikov na smrt.

Zahvala.

Moja prošnja v cenjenem listu „Slovenca“ dne 24. septembra t. l. ni bila zaman, kajti moj prijatelj, velečenjeni gosp. Franjo Pader iz Postojne, potrdil se je in nabral v družbi vrlih Postojnčanov lep znesek, za ktere ga mi je poslal 22 komadov šolskih knjig. Hvala mu in vsim darovateljem. Vivat sequens!

V Košani, 2. septembra 1886.

J. Bozja, učitelj.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
1.	7. u. zjut.	737-56	+11-0	brez v.	megla	4-00
	2. u. pop.	737-22	+20-4	sl. zap.	jasno	
	9. u. zveč.	739-10	+13-4	sl. vzh.	jasno	
2.	7. u. zjut.	741-24	+10-6	brez v.	megla	4-80
	2. u. pop.	740-58	+20-4	sl. jzap.	jasno	
	9. u. zveč.	741-38	+13-8	brez v.	jasno	

Oba dni mokra megla, kasneje lepo, jasno. Srednja temperatura 14-9° C., za 1-5° nad normalom.

Vožnji red cesarjevič Rudolfove železnice.

Iz Ljubljane v Beljak.

Osočni vlaki				
Postaje	št. 918 po noči	št. 1714 zjutraj	št. 1716 dopoldne	št. 1712 zvečer
Ljubljana j. k.		6:40	11:40	6:25
Ljubljana R. k.		6:44	11:45	6:29
Vizmarje		6:53	11:55	6:38
Medvode		7:4	12:7	6:49
Loka		7:17	12:21	7:2
Kranj		7:31	12:38	7:16
Podnart		7:48	12:56	7:33
Radovljica		8:5	1:14	7:50
Lesce		8:12	1:24	7:58
Javornik		8:29	1:46	8:15
Jesenice		8:39	1:57	8:23
Dovje		8:56	2:18	8:40
Kranjska gora		9:21	2:48	9:04
Rateče-Bela Peč		9:37	3:3	9:18
Trbiž		9:55	3:20	9:33
Trbiž	3:58	11:07	3:41	
Thörl-Maglern	4:11	11:17	3:55	
Podkloster	4:25	11:27	4:11	
Fürnitz	4:40		4:27	
Toplice Beljak (ostaj.)			4:35	
Beljak drž. ž. (ostaj.)	4:54		4:46	
Beljak j. k.	4:58	11:50	4:50	
	zjutraj	dopoldne	popoldne	zvečer

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. oktobra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 85 kr
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	115 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 85 „
Akcije avstr.-ogerske banke	861 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 20 „
London	125 „ 50 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 93 „
Ces. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 52 1/2 „

Za obilne dokaze sočutja med boleznijo, kakor tudi ob smrti našega predragega ljubljence, prav tako za krasne darovane vence, izrekamo tu presrečno zahvalo vaim sorodnikom, prijateljem in znancem.

Ljubljana, 4. oktobra 1886.

Žalujoči stariši:

Josip in Ana Gerber.

Somenj v Št. Vidu pri Zatičini,

kateri je bil zaradi zdravstvenih razmer prepovedan, dovolilo je slavno c. kr. okrajno glavarstvo na prošnjo županstva ter bode na določeni dan, t. j. **v ponedeljek 11. oktobra t. l.**

(2)

Franc Pajk, predstojnik.

Stroj za obrezovanje knjig

popolnoma dober, 37 cm. dolg, s 6 nožmi posebno pripraven za knjigoveze po deželi, je prav za nizko ceno naprodaj pri

L. Šverljugi, knjigovezu
v Ljubljani, Stolni trg šte. 6.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani dovoljujem si prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu naznanjati, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti šte. 6, nasproti gostilne pri „Avstrijskem cesarju“.

Priporočam se vsem, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skerbel bodem naročnikom vselej naglo in dobro postreči. Priporočam se prečastiti duhovščini za prevezovanje „Missale Romanum“, „Brevirjev“ in vseh drugih liturgičnih knjig; učiteljem in čitalnicam za vezanje šolskih in knjižničnih knjig; uradnjakom in županijam za vezanje uradnih knjig. Vnanjim naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljках povrniti vožne ali druge stroške; Ljubljanskim naročnikom pa, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti tu sem priti, pridem ali pošljem sam po delo, naj mi le po dopisnici ali kakor si bode, naznanijo dan in uro, kdaj da pošljem, ali pridem po delo. Vedno bodem pripravljen, vsako, tudi najmanje delo prevzeti in ga ročno izvršiti. Konečno se priporočam tudi še za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in ličnega dela.

Z odličnim spoštovanjem

Fran Dežman,
bukovec.

(11)

Iz Beljaka v Ljubljano.

Osočni vlaki				
Postaje	št. 915 dopoldne	št. 903 popoldne	št. 957 popoldne	št. 917 zvečer
Beljak j. k.	11:51	4:42	5:8	10:45
Beljak drž. ž. (ostaj.)	11:56		5:14	10:58
Toplice Beljak (ostaj.)	12:02		5:20	
Fürnitz	12:10		5:30	11:14
Podkloster	12:24	5:7	5:50	11:40
Thörl-Maglern	12:36		6:3	11:59
Trbiž	12:48	5:26	6:16	12:18
Trbiž	4:10	6:20		1:10
Rateče-Weissenfels	4:26	6:36		1:30
Kranjska gora	4:40	6:49		1:46
Dovje	5:6	7:14		2:19
Jesenice	5:26	7:34		2:43
Javornik	5:32	7:40		2:50
Lesce	5:51	8:04		3:15
Radovljica	5:57	8:11		3:22
Podnart	6:15	8:35		3:44
Kranj	6:33	8:55		4:2
Loka	6:49	9:13		4:20
Medvode	7:05	9:28		4:34
Vizmarje	7:17	9:41		4:46
Ljubljana R. k.	7:26	9:50		4:55
Ljubljana j. k.	7:30	9:55		5:—
	zjutraj	zvečer	popoldne	